

Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14.11.1994, sp. zn. 10 To 394/94, ECLI:CZ:KSHK:1994:10.TO.394.1994.1

Číslo: 35/1995

Právní věta: Skutečnost, že byl pachatelem trestného činu, za nějž byl odsouzen soudem České republiky, uložen tímto soudem před 1. 1. 1993 za podmínek § 35 odst. 2 tr. zák. souhrnný trest za současného zrušení výroku o trestu rozsudku soudu se sídlem ve Slovenské republice, nebrání tomu, aby byl za tento trestný čin uložen nový souhrnný trest, když jej soud odsuzuje za další trestný čin, který spáchal dříve, než byl vynesena původní odsuzující rozsudek.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 14.11.1994

Spisová značka: 10 To 394/94

Číslo rozhodnutí: 35

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Trest souhrnný

Předpisy: 140/1961 Sb. § 35 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 35

Skutečnost, že byl pachatelem trestného činu, za nějž byl odsouzen soudem České republiky, uložen tímto soudem před 1. 1. 1993 za podmínek § 35 odst. 2 tr. zák. souhrnný trest za současného zrušení výroku o trestu rozsudku soudu se sídlem ve Slovenské republice, nebrání tomu, aby byl za tento trestný čin uložen nový souhrnný trest, když jej soud odsuzuje za další trestný čin, který spáchal dříve, než byl vynesena původní odsuzující rozsudek.

(Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 11. 1994 sp. zn. [10 To 394/94](#))

Z podnětu odvolání obžalovaného zrušil Krajský soud v Hradci Králové rozsudek Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 29. 8. 1994 sp. zn. 2 T 75/94 ve výroku o trestu a znovu rozhodl tak, že obžalovanému uložil souhrnný trest odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu pěti let, a současně zrušil výrok o trestu v rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 17. 11. 1992 sp. zn. 2T 41/91.

Z odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný J. N. uznán vinným trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák. (účinného do 31. 12. 1991) a trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1, 3 tr. zák. (účinného do 31. 12. 1991). Byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody podle § 247 odst. 3 tr. zák. v trvání 11 měsíců nepodmíněně, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zák. zařazen do věznice s dozorem. Zároveň byl podle § 228 odst. 1 tr. ř. obžalovaný J. N. uznán povinným zaplatit poškozenému J. P. škodu ve výši 400 Kč. Se zbytkem nároku na náhradu škody byl poškozený odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jednání obžalovacího J. N. spočívalo v tom, že:

1/ dne 30. 7. 1991 odcizil v Boskovicích z ubytovny televizor v hodnotě 2000 Kč, který prodal T. K. za 400 Kč.

2/ dne 31. 7. 1991 večer opět v Boskovicích odcizil v domě J. P. radiomagnetofon v hodnotě nejméně 400 Kč.

3/ dne 17. 11. 1991 v restauraci hotelu Havel v Rychnově nad Kněžnou po předchozím požívání alkoholických nápojů odcizil J. K. z kapsy bundy odložené na židli u stolu peněženku v hodnotě 20 Kč s finanční částkou 18 106 Kč.

Proti tomuto rozsudku okresního soudu podal obžalovaný J. N. odvolání do výroku o trestu. Poukázal na to, že jednání, pro něž byl odsouzen, se dopustil jednak před vyhlášením rozsudku Okresního soudu v Popradě ze dne 30. 1. 1992 sp. zn. 3 T 420/91, jednak před vyhlášením rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 17. 11. 1992 sp. zn. 2 T 41/91, kde mu byl uložen souhrnný trest ve vztahu k rozsudku Okresního soudu Poprad, jehož výrok o trestu byl zároveň zrušen. V daném případě mu měl být uložen trest opět souhrnný ve vztahu k rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech. Pokud toto okresní soud neučinil, nepostupoval podle § 35 odst. 2 tr. zák. Zároveň mělo být přihlédnuto k tomu, že již více jak 3 roky žije řádně a ničeho se nedopustil.

Krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku, proti nimž mohlo směřovat odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které rozsudku předcházelo, a dospěl k těmto závěrům:

Okresní soud provedl řízení ve věci v souladu s trestním řádem a nedošlo zde k žádným vadám, které by mohly mít vliv na objasnění věci nebo uplatnění práva obhajoby.

Skutková zjištění Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou jsou správná a úplná a mají oporu v důkazech provedených při hlavním líčení. Obžalovaný se ke své trestné činnosti doznal a jeho doznání je v souladu s výpověďmi svědků, a to poškozených J. P., J. K., A. D., a M. S., dále jej prokazují listinné důkazy a výše škody byla zjištěna ohodnocením znaleckými posudky. Provedené důkazy Okresní soud zhodnotil jednotlivě i ve svém souhrnu tak, jak to ukládá ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř.

Ze správných skutkových zjištění dovodil okresní soud právní závěry, které jsou zcela v souladu s trestním zákonem. V jednání uvedeném shora pod body ad 1/, 2/ spatřoval důvodně jeden pokračující trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák., když si obžalovaný odcizením věcí přivlastnil cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou. Správně také okresní soud kvalifikoval jednání uvedené shora pod bodem 3/ jako samostatný trestný čin podle § 247 odst. 1, 3 tr. zák., když v tomto případě obžalovaný způsobil na cizím majetku škodu nikoli malou. Okresní soud se také zabýval otázkou působnosti trestních zákonů a posoudil trestnost činu podle zákona účinného do 31. 12. 1991, protože posouzení podle trestního zákona ve znění novel později přijatých pro obžalovaného není příznivější. Krajský soud v Hradci Králové odkazuje na podrobné odůvodnění

skutkových zjištění i právní kvalifikace v napadeném rozsudku.

Pokud jde o samotný trest odnětí svobody, který byl okresním soudem uložen, rozebírá zde tento okresní soud, že z formálního hlediska by za prokázané skutky měl být obžalovanému uložen souhrnný trest ve smyslu ustanovení § 35 odst. 2 tr. zák., neboť se skutků dopustil před vyhlášením rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 17. 11. 1992 sp. zn. 2 T 41/91, takže ještě před vyhlášením odsuzujícího rozsudku u Okresního soudu v Popradě ze dne 30. 1. 1992 sp. zn. 3 T 420/91. Poukazuje přitom na účel souhrnného trestu a vyslovuje názor, že pokud by soud v tomto řízení uložil souhrnný trest, musel by se tento trest týkat nejen výroku o vině v rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech, jehož výrok o souhrnném trestu by musel zrušit, nýbrž i výroku o vině v rozsudku Okresního soudu v Popradě, což však v současné době již není možné. Jako důvod uvádí ustanovení článku I. odst. 1, 2 ústavního zákona č. 542/1992 Sb. a na základě něho publikované rozhodnutí č. 45/1993 Sb. rozh. trest. V tomto judikátu je uvedeno, že od rozdělení federálního státu, tedy od 1. 1. 1993, nelze aplikovat ustanovení o souhrnném trestu ve vztahu k rozsudkům soudu Slovenské republiky, neboť použití tohoto trestu by zasahovalo do jurisdikce svrchované Slovenské republiky. To platí bez ohledu na to, že skutkové okolnosti případu se staly ještě před rokem 1993. Okresní soud poukazuje na to, že do rozsudku Okresního soudu v Popradě by bylo zasahováno v daném případě zprostředkovaně přes rozsudek Okresního soudu v Karlových Varech. Vzhledem k tomu obžalovanému J. N. uložil samostatný úhrnný trest podle § 247 odst. 3 tr. zák. v trvání 11 měsíců nepodmíněně se zařazením do věznice s dozorem podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zák., jehož výši a samotné zařazení obžalovaného do této věznice podrobně rozebírá.

Okresní soud neaplikoval ustanovení § 35 odst. 2 tr. zák. o souhrnném trestu, jehož podmínky jinak byly splněny ve vztahu k rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech (tedy soudu České republiky), aby se nedotkl rozhodnutí Okresního soudu v Popradě (tedy soudu cizozemského). Přitom výrok o trestu v rozsudku cizozemského soudu byl v souladu s tehdy platným zákonným stavem zrušen rozsudkem Okresního soudu v Karlových Varech a zůstal v něm osamocený výrok o vině. Za situace vzniklé rozdělením státu nelze nyní obžalovanému ukládat trest za jednání, ohledně něhož byl uznán vinným rozsudkem soudu dnes cizího státu, byť zde existuje vztah souhrnnosti podle § 35 odst. 2 tr. zák. Takové rozhodnutí by se dotýkalo rozhodnutí soudu Slovenské republiky, a to je ústavním zákonem č. 542/1992 Sb. vyloučeno.

Potud lze souhlasit se závěry Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou uvedenými v napadeném rozsudku. Podle Krajského soudu v Hradci Králové ale nic nebrání tomu, aby byl obžalovanému J. N. uložen souhrnný trest za nyní posuzované trestné činy podle § 247 odst. 1, 3 tr. zák. a sbíhající se trestný čin podle § 247 odst. 1 tr. zák., o kterém rozhodoval Okresní soud v Karlových Varech. Vztah souhrnnosti mezi oběma jednáními obžalovaného J. N. existuje. Uložením souhrnného trestu za jednání, které posuzoval Okresní soud v Rychnově nad Kněžnou, při současném zrušení výroku o trestu v rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech, nebude dotčen rozsudek Okresního soudu v Popradě v jeho současné podobě. Existuje totiž pouze výrok o vině, když výrok o trestu byl již zrušen zmíněným rozhodnutím Okresního soudu v Karlových Varech.

Při tomto závěru krajského soudu není napadený rozsudek v části týkající se uloženého trestu v souladu se zákonem. Výrok o trestu, který je oddělitelný od ostatních výroků, krajský soud podle § 258 odst. 2 tr. ř. zrušil z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. d), e) tr. ř., a protože okresní soud opatřil dostatek podkladů pro nové rozhodnutí o trestu, mohl krajský soud ve smyslu § 259 odst. 3 tr. ř. rozhodnout ve věci sám.